

Dieses Werk wurde Ihnen durch die Universitätsbibliothek Rostock zum Download bereitgestellt.

Für Fragen und Hinweise wenden Sie sich bitte an: digibib.ub@uni-rostock.de

Heinrich Rudolph Redecker Carl Friedrich Färber

Disputatio Inauguralis De Iure Cesso

Rostochii: Kilius, 1676

<http://purl.uni-rostock.de/rosdok/ppn741631644>

Druck Freier Zugang

Avgotinstans Recht

Ru für 1676.
Georg Radovius, Pres. /a
Carl Friedr. Färber, Rep.
Mit Progr.

Universitäts
Bibliothek
Rostock

[http://purl.uni-rostock.de/
rosdok/ppn741631644/phys_0002](http://purl.uni-rostock.de/rosdok/ppn741631644/phys_0002)

53

DISPUTATIO INAUGURALIS JURE CESSO,

Quam
Divinâ favente gratiâ,
Ex Authoritate & Decreto
Magnifici JCtorum Ordinis
in Almâ Rostochiensi,
sub PRÆSIDEO

VIRI Magnifici ac Consultissimi

DN. HENRICI RU- DOLPHI REDEKERI,

JCti famigeratissimi, Antecessoris hujus Aca-
demiae celeberrimi, Sereniss. ac Celfiss. Ducis Megapol.
Consiliarii, nec non Consistorii Ducalis Assessoris

h. t. DECANI spectabilis

Fautoris sui æstimatissimi,

PRO LICENTIA,

Summos in utroque Jure honores ac privilegia

ritè consequendi

Publica placideque disquarentium censure

submittit

CAROL. FRIDERICH. Färber.

Gustrovensis Megapolitanus.

In Auditorio Majori,

Ad diem XIII. Aprilis, horis ante & pomeridianis

ROSTOCHII, Typis viânae JOHANNIS KILI, Universitatis Typogr. Anno 1676.

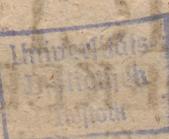
DISPUTATID INAGLORIATIS

LIBRARY

ЯКИЙЕН МД
ЛІЧЕВА ПОДІ

PROLICENTIA

CAROL ERIDERICI H. 5100.

I. N. S. N. I. C. O.

Thes. I.

Turi operam daturum prius nosse oportet, unde nomen Juris descendat, qualesque admittat significationes: Est autem JUS à justitia appellatum. Teste J. C. Ulpiano in leg. l. pr. ff. de l. & l. quod variis accipitur modis in l. pen: & ult. ff. eod. ex quibus tres præcipue sunt attendendi, 1. denotat Præceptum. Rubr. Inst. de l. N. G. & Civ. & rubr. de Origin. jur. 2. Artem s. methodicam Legum digestionem Rubr: de Iust. & jur. & definitur Ars æqui & boni l. i. ff. d. t. inde studium juris l. i. §. 2. ff. eod. 3. Illud, quod alicui competit vel respectu juris in re vel ad rem: & ita dicitur jus suum in definitione justitiae pr. Inst. & l. 10. ff. eod. vid. Magnif. Dn. Praes in Exam. jur. 2. queſt. s. Et ita hoc in loco denotat imprimis jus circaria res incorporales, quæ in jure consistunt, veluti hereditatem obligationes, actiones & nomina per §. 1. & 2. Inst. de reb. corp. & incorp.

II. CESSUM autem dicitur à verbo cedere, qvod interdum est, quasi discedere & suo loco alterum reponere, ut inquit Jacob. Menoch. de retin: pos: rem: 3. n. 261. Germanicè Jus cessū appellatur das abgetretene Recht / inter mercatores Transportum vulgo Transport Joh. a Sande de Cess. act. c. 1. n. 9. item ein Folge Briff: Ernest. Cothmann. vol. 2. Consil. 54. n. 29. Indè cedere actiones, in jure nostro civili nihil aliud est, quam præstatre alteri actiones l. 36. ff. de fidei just. & Mand. l. 31. ff. de act. em. & l. 2. ff. Depos. item exhibere l. quod sapè 35. §. si res 4. ff. de contrab. Empt. mandare alteri actionem, ut in suam utilitatem agat l. 76. ff. de solut. & denique idem est ac jus suum in alterum trans-

A

transferre d. l. 39. §. 4. ff. de contr. em. Johann. Brunnem. de Cess.
Act. c. I. n. 1. 2. 3. 4.

III. CESSIO juris s. Nominis & Actionis est (A) Translatio (B) juris (C) alicujus (D) contra alium (E) competenteris (F) citra novationem (G) justo præcedente titulo & causa (H) in alium facta.

(A) Genus est translatio, quæ ab uno ad alium jus transfertur, uti adparat ex l. 2. C. de divid. tut. l. 1. C. de Fide juss. l. 49. §. ult. ff. de acq. vel am. poss.
(B) juris sc. Nominis & Actionis s. rerum incorporalium §. 1. & 2. j. de reb. corp. & incorp. quippe quæ traditionem propriæ non recipiunt l. 43. §. 1. ff. de a. r. d. uti res corporales per §. 41. Inst. de R. D. sed quasi traduntur per cessionem, usum, & patientiam l. 1. §. fin. ff. de S. R. P. l. 20. ff. de Servit. itaq; quasi possidentur l. 11. §. 1. de publ. in rem act. l. 2. de S. R. P. Hahn: ad Weisenb. tit. de A. R. D. n. 3. Ludvvel. Exere. Iust. 4. tb. 3. lit. C. Cessio tamen in rebus incorporalibus idem operatur, quod traditio in rebus corporalibus Menoch: d. 1. rem. 3. n. 260. (C) Ejus sc. qui rectè sua jura cedere potest. vid. tb. 16. (D) contra sc. cedentis s. cessi nominis debitorem, de quo tb. 21. (E) quenam sint illa competentia & cessibilia jura vel non, de iis à t. s. ad 12. (F) Differt enim Cessio ab ipsa Novatione (1) quod in Novatione fiat prioris debiti in aliam obligationem translatio & transfusio l. 1. ff. de Novat: in cessione verò prior obligatio non tollitur, perimitur, aut nova constituitur, sed eadem manet, sic enim non mutatio obligationum sed personarum (2) Novatio fiat manente eadem quæ anteobligata erat persona l. 1. §. 1. l. 31. pr. ff. de Novat. In Cessione verò nominis semper nova persona requiritur, cum creditor in alium jus suum transferat. Joh. à Sande de Cess. act. cap. 13 n. 11. Lenzius de Nom. & act. cess. c. 3. n. 19. (G) Ex quibus iustis titulis & causis jura cedantur, de iis agitur l. 22. ad 1. 33. (H) sc. Cessiovarios. v. t. 14.

IV. DIVISIONES ab accidenti juris cessi potissimum sunt in Jus cessum voluntarium, quod sponte per donationem, venditionem aut dationem in solutum in creditorem translatum est l. 5. 7. C. de her. l. act. ven. l. 2. l. 6. C. de O. & A. Et Necessarium, quod necessariò alteri cessum est l. 13. ff. de fidejuss. In Jus cessum publica autoritate, quod publico instrumento vel à judice l. coram notario & testibus confirmatum est; Et in Jus cessum privatà autoritate, quod ex scriptura privata probatur.

V. OB.

V. OBJECTUM juris cessi constituunt I. regulariter
omnia competentia & cessibilia nomina s. debita, per t. t. ff.
C. de her. vel Act. vend. l. 4. si Nomen l. 6. emptori nominis l. 17.
ff. cod. II. Omnes Actiones tam reales quam personales per fa-
mam leg: ult: C. cod. Et (1) quoad reales actiones Rei Vin-
dicatio, & aliae in tem actiones, ceduntur d.l. ult. C. cod. item actio
Hypothecaria, quæ realis dicitur in l. 17. 18. C. de pignor. in alte-
rum transferri potest l. 6. emptori nominis ff. de her. vel act. vend.

VI. Occasione hujus occurrit intricata & spinosa Quæstio;
Num Actio Hypothecaria absque principali actione cedatur,
ita ut cessâ hypothecariâ, translata non videatur principa-
lis? De hâc quamvis dubio quasi marte dimicaverint Dd. pla-
cket tamen affirmativa sententia, quæ nimirum l. 2. C. de luit: pign:
Intelligere debes vincula pignoris durare, personali actione
submotâ; & l. 38. §. fin: ff. de solut: fidejussoriâ actione sublatâ
pignoratitiam durare. conf. l. 27. ff. de pignor: l. 65. de leg: 3. l. 13. §.
2. de pign: Trentacing. Var. resolut.lib. 2. tit. de Act. resol. s. Dis-
sentientibus verò Tiraquelle de retract. lign. §. 26. gl. 1. n. 74.
Donell. 16. comm: c. fin: lit: f. Cujac. s. obs. 32. Eckolt. in Comm.
ad π. tit. quib. m. pign. l. hypoth: solv: §. 2. motis l. 178. ff. de R. I. &
l. 16. ff. de fidejuss. Resp. cum Trentacing. c. l. actiones hypo-
thecarias & fidejussorias ab initio quidem sine principali as-
tione constitui non posse, semel autem constitutas rectè se-
parari atq; adeò cedi posse; aliter respondet Bachov. Tr. de pign.
C. hypoth. c. s. n. 2. quod regula sit intelligenda de iis, quæ planè
ab aliis dependent, & sine iis subsistere nequeunt; obligatio vero
pignoris propriam & separatam subsistentiam habeat.

VII. Ususfructus quoque ceditur ab usufructuario do-
mino proprietatis, quæ cessio consolidatio appellatur. Q. Au-
lus ususfructus etiam extraneo rectè cedatur? R. ex §. 3. l. de Usufr.
quod non. Sed hoc simpliciter verum non est quia in d. §. 3. Inst:
potius distinguendum est inter jus ususfructus Personale, quod
ossibus ipsius usufructuarii inhæret, ita ut licet per multas-

manus ambulaverit ususfructus, tamen ubi de amittendo vel finiendo usufructu queritur, persona ejus, cui ususfructus primum constitutus, spectetur, per l. 8. §. ult: ff. de per. & com. rei vend. Bachov. ad Tr. vol. 1. disp. 16. t. 10. Et inter jus ususfructus reale quod in utendo fruendo consistit, & extra personam usufructuarii est: illud recte per locat. conduct. in alium transferri potest, quia perinde est, sive usufructuarius ipse, s. per alium utatur fruatur l. 38. l. 39. l. 67. de Usufr. ita tamen hoc procedit, ut soluto jure dantis, solvatur quoque jus accipientis l. 19. §. 1. ff. locat: c. 6. X. de donat: inter Vir. & Ux. l. 31. ff. de pign: Hahn ad Wef. t. quib. m. Usufr. am. n. V. Ludvvell. disp. Iust. 13. t. 8. lit. D. Lenzius de nom. & act. cef. cap. 14. m. 5.

VIII. (2) Ceduntur porro actiones *personales*, quod patet ex d. l. fin: C. de H. vel A. V. ita (1) per Cessionem præstatut aliter Condictio furtiva l. 38. §. 1. de solut. l. 14. pr. de furt. (2) Actio mutui l. 4. l. 6. 17. 19. de H. vel A. V. (3) Commodati & depositi. l. 12. ff. de re judic. l. 16. depos. (4) Actio ex stipulatu l. 126. §. 2. de V. O. (5) Empti & venditi, Locati cond. l. 47 ff. loc. l. 45. mand. l. 6. l. 14. eod. (6) Actio fidejussoria l. 42. §. ex plurib: uff. de adm. & pertut. (7) Insuper cedi potest actio ex simpliciori conventione scil. pacto de retrovendendo l. 122. §. 3. de V. O. quia hæc facultas moralis non est ad personam restricta (2.) propter l. ult. C. de ber. l. act. vend. (3) quia illa, quæ ad heredes transmittuntur, regulariter cedi alteri possunt arg: l. 42. de adm. Tur Tuschus T. 6. lit. P. conclus. 33. n. 1. Matth. Berlich. p. 2. concl. 2. n. 25. Tiraquell. de retract: lign §. 26. gl. 3. n. 1. Welenb. Consil. 2. n. 57. Brunnenm. de cef. act. c. 4. n. 33.

IX. Non solum nomina & actiones sed III. alia iuriis remedia, quibus id, quod nostrum est, persequimur, ceduntur, de quibus agit Card. Tuschus Tom. 1. Pract. Concil 212. per tot. Veluti interdicta adipiscendæ, retinendæ, & recuperandæ possessionis, de quibus etiæ ex professo tractavit Menoch: de retin. poss. rem. 3. n. 258. Nam de interdicto uti possidetis, agunt, quomodo illud recte cedatur

cedatur Menoch. c. l. n. 265. Seb. Medices de conserv. poss. gl. 2.
part. 2. n. 29. Ceditur etiam interdictum retinenda possessionis
quod ad parere ex l. 16. §. 4. ff. de beroe. petit. Menoch. de adipisc. poss.
rem. 4. n. 252. imo jus paratae executionis, & rerum propria au-
thoritate occupandarum l. fin: §. 1. C. de bon: autb: jud. poss. l. 7.
ff. qui sine manumisq. ad libert: pervenit: Matth. Colerus de Process.
execut: part: 2. cap. 2. Quin etiam remedium ex l. fin: C. de Edict:
D. Hadr. toll. Tiraquell. de retract: lign. §. 26. gl. 3. n. 19. Menoch.
de adipisc. poss. rem. 4. n. 249. Beneficium etiam restitutionis
in integrum quandoque aliis ceditur, ad quod tamen specialis
designatio requiritur l. 24. pr. ff. de Minor: l. 25. ff. de adm. Tut:
l. 20. de Tut. & rat. distr. Mynsingerus cent: 4. obs. 18. Seb. Medices
de conserv. poss. gl. 2. part: 3. n. 424. Joh. à Sande d. Tr: cap. V. tb.
6. 7. Brunnem. de cess. act. cap. 4. n. 71.

X. Non autem sunt cessibilia Jura, i. merē personalia veluti usus-
fructus, habitatio §. 3. Insti: de Usufr. vid. tb. 8. (2) imo privile-
gia personalia, quæ personæ competunt, & cum illa extingu-
untur, ultra personas itaque non extenduntur, multo minus
ceduntur; uti clara occurruunt exempla in l. 42. ff. de adm. Tut. l.
4. de Usu & bab. l. 55. l. 46. §. 1. 2. de V. O. Brunnem. de cess. act: c. 4.
n. 39. 40. De privilegiis Mulieris ratione dotis in cessionarios
non transeuntibus agit Mynsing. cent: 3. obs. 3. itaq; privilegiū
prælationis non ceditur l. i. C. de privil: dot. l. assiduis C. qui pot:
in pign: privilegia verò realia quæ rei cohærent in cessionarium
transeunt l. in omnibus 68. l. privilegia 196. ff. de R. I. Q. An jura-
mentum præstitum à cedente in cessionarium transeat? Ne-
gatur, quia hoc juramentum personale est ex parte jurantis
c. Veritatis X. de jurejur: l. generaliter 12. in pr. C. de reb. cred. Ti-
raquell. de retract. lign. §. 26. gl. 1. n. 79. Berlich. Decis. p. 2. decis.
165. n. 8. ad fin.

XI. Neque Actiones (3) criminales aut populares re-
cte ceduntur l. pen: §. ad Crimen. ff. de publ. judic. quia illæ
actiones magis vindictæ publicæ, quam rei familiaris aut pecu-
niariæ

niariæ persecutionem intendunt, quoties vero hæc actiones privatam utilitatem concernunt: recte mandantur l. 42. de procurat: Siquidem Criminales Actiones neque ante litem contestata in bonis nostris computantur, l. 32. ad L. Falc. l. pen: §. i. ff. de popul. act. nec post litem contestata, cum eo ipso jam præjudicent. Q. An Actio Injuriarum cedi aut vendi possit alii? Resp. Distinguunt Dd. inter actionem injuriarum criminalem propositam, & privatam. De illâ negant, cum nemo criminaliter agere possit, nisi ille cuius interest, l. 13. ff. de off. Pres. l. 26. ff. de pœn. De hæc vero æstimatoria affirmant, quia regulat riter omnis actio cedi potest, per tex. in l. fin. C. de H. vel A. V. l. 4. & l. t. ff. eod. à quâ Regulâ nuspiciam injuriarum actio excipitur; Nam hæc actio in bonis quidem non est quoad transmissionem heredis ante litem contestatam l. 13. ff. de Injuriis. in bonis tamen esse videtur post litem contestatam d. l. 13. & eo respectu, injuriarum actionem habens, dum invivis est, eam vel ipse intentare, vel ad alium cedendo transferre potest, & ita etiam sentiunt magni nominis Jcti, Sichard. in d. l. fin: C. n. 9. Bart. in l. 28. Injuriarum ff. de Injuriis n. 1. Cyn. in d. l. fin. C. d. t. verb. introducere Welenb. in mœta. ff. de Injur. n. 13. Eckolt. ad m. tit. de ber: l. act. vend. §. 4. (4) Actio litigiosa non ceditur l. 2. l. fin: C. de litigiosis. B. Mevius P. 6 Decis. 17. Sande Tr. de cff. act. cap. V. an. 15. ad 22. (5) De Querela inofficiosi testamenti dubitant nonnulli (inter quos est Joh. à Saunde d. l. c. V. n. 12.) moti imprimis l. 1. §. sed s'puta ff. si quid in fr. Patr. item l. 7. §. ulto l. 8. §. 1. ff. de inoff. Testam. an sit cessibilis? Sed resp. Joh. Brunnen, de cff. act. cap. 4. n. 58. cessibilem esse, quia hæc querela inofficioli testamenti non tendit tam ad vindictam, quam ad persecutionem rei familiaris, & datur actio hæredibus & liberis indistinctè sive querela præparata sit à defuncto sive non l. 34. C. de in off. Testam. (2) per regulam generalem in l. fin. C. de ber: l. act. vend. à quâ hæc querela nullibi excipitur. [6] Non ceditur petatio fidei commissi universalis alteri à fidei commissa.

missario ante restitutionem l. si mulier 59. §. 1. ff. de jure doct.
Brunnem. de cess. act. cap. 4. n. 46. 47. (7) Nec retractus consanguinitatis l. jus ~~ad~~ quicunque; competens consanguineis, extra
neis ceditur, quia hoc jus eum in finem introductum est, ut
bona conserventur in familia. Tiraquell. §. 26. gl. 1. n. 1. Carpz,
pr. C. 31. def. 29 [8] Servitus quoque praedialis sine praedio non
ceditur l. 86 ff. de V. S. Quæ verò sunt adhuc alia non cessibilia
jura, de iis agit Brunnemann. d. Tr. de cess. act. cap. 4. per tot.

XII. PERSONÆ in jure cedendo occurrentes, sunt tres.
1. Est *Cedens*, qui justo præcedente titulo jus suum in alium
transfert. 2. *Cessionarius* in quem à cedente jura contra alium
translata. 3. *Cessi nominis debitor* est subjectum passivum, qui
invitus & inscius quoque cessionario obligatur l. 3. C. de Her. l.
act. vend. Sed de his probè notandum, licet quilibet rerum sua-
rum sit moderator & arbiter l. 21. C. Mand. & nemo possit pro-
hiberi, ne sibi nomina cedi curet, Meyius part. 3. decis. 239. & o-
mnia præterea censeantur juris permissione concessa, quæ non
specialiter prohibita l. 28. §. quid ejus ff. ex quibus causis major.
tamen omnia hæc intelligenda sunt de iis, qui liberam habent
rerum suarum administrationem, atque adeò quovis modo li-
cet sua jura in alterum transferre possunt; Omnibus autem
illis, quibus à natura vel lege rerum suarum alienatio inter-
dicta, actiones cedere permisum non est, quia cesso ipsa est
alienationis species. Brunnem. de cess. act. c. 2. n. 1. 2.

XIII. Indè patet, quod nec *Pupillus*, qui alienare non po-
test, rectè sua jura absque tutoris consensu in alium trans-
ferat. arg. §. 1. Inst. de autb. Tit. l. 15. ff. de solut. l. 17. de a. r.
d. l. 43. de O & A. Nec *Furiosus* l. 5. l. 40. ff. de R. l. §. 8. Inst. de In-
util. stipul. nec *Mente captus* aut *Prodigus* d. l. 5. & 40. de R. f.
omnesque alii, qui non intelligunt, quid agant. *Minor* quoque
res immobiles absque Magistratus Decreto cedere aut aliena-
re non potest. Trentacing. lib. 2. Resol. 9. n. 19. conf. l. 22. C. de
adm. Tit. Brunn. c. l. c. 2. n. 3.

XIV. H

XIV. Hi, qui ratione destituuntur & intellectu carent,
nec cessionarii esse possunt, cum nihil acquirere valeant l. i.
§. 12 ff. de O & A. sed horum nomine tutoribus & curatoribus
ceditur ab aliis. Porrò & Lege quibusdam personis Jurium ces-
siones interdicuntur i. omnibus illis, qui Potentioribus ce-
dunt per l. 2. C. ne liceat potent, & quidem sub iacturā cessi no-
minis d. l. Brunnem. cent. i. decis. 53. n. 4. Qui autem dicantur
potentiores, illos refert Trentacinq. lib. 2. Resol. 2. n. 6. tit. de
postul. Menoch. de presumpt. lib. 3. pref. 129. n. 36. Tuschus T. I.
tit. C. concl. 208. Coler. de Process. Execut. p. 2. cap. 2. Frantz. lib. I.
resol. 10. n. 15. (2) Tutoribus & Curatoribus adversus pupillos
& minores autb. Minoris C. qui dare tut. l. jur. poss. Novell: 72. cap. 5.
Ratio, quia s̄epius siebat, ut Tutores l. Curatores redimerent
inanes & infirmas lites ac actiones adversus pupillos, vel ut ex
causa donationis actiones sibicedi procurarent, & deinde sup-
primerent apochas, quibus pupilli sese defendere ac agentem
repellere poterant, in pr̄efat. d. Nov. 72. Joh. à Sande d. Tr. c. 4.
n. 22. & si factæ fuerint istiusmodi cessiones tutoribus ab aliis
tum cedens & cessionarius cessum nomen amittunt, & to-
tum cedit lucro pupilli vel minoris & ab utroque conveniri
nequit. d. Auth. Minoris C. qui dare Tut. poss. Rittershus. p. 8. c. 5.
n. 17. ad Nov. 72. (3) Et illis, à quibus judicii mutandi causa &
debitorem vexandi gratia quicquam cessum aut alienatum est
l. i. & i. t. C. de alien. jud. m. c. f. Mevius P. 3. Decis. 239. (4) Ad vo-
catis & Procuratoribus sub pastitione de quota litis s. certæ par-
tis tertia, quartæ, actionum cessiones inhibitentur, adeò ut illis
tanquam prædatoribus interdicant advocationibus & foro
l. s. C. de postul. l. 20. C. Mand. l. 15. C. de Procurat. Brunnem. de cesso
act. cap. 2. n. 44 [5] Patri adversus filium & vice versa filio ad-
versus patrem nulla actio cedi potest, per l. 7. ff. de O & A. l. 44. §.
f. de jur. dot. quia durante patriâ potestate habentur pro una
persona §. 6. Instit. de Inutil. stipul. l. 4. de judic.

XV. Nunc

§. XV. Nunc dispicendum erit de illis, quibus cessiones
jurium interdictæ non sunt, & quomodo hæ omnibus liberam
terum suarum administrationem habentibus concedantur
arg. l. 43. §. 1. ff. de Procurat. Quidam autem liberè & pro suo arbitrio
jura sua in alios transferre possunt; quidam autem neces-
fariò & inviti actiones & jura sua cedere compelluntur. Ita
1. Creditor fidejussori suo solvere parato adversus debitorem
& alios confidejussores actiones cedere obstrictus est l. 2. l. 17.
l. 21. C. de fidejuss. l. 13. l. 36. ff. eod: l. 28. ff. Mand: Dav. Mevius p.
VI. Decis. 125. n. 1. & seqq. Et pignora, si quæ habeat, transferre de-
bet l. 2. c. de fidejuss. tum quia hoc creditor sine suo damno face-
re potest l. 36. ff. de fidejuss. l. 38. de evict. tum quia præter illas
ipsi fidejussori adversus confidejussores aliæ non competunt
actiones per l. 36. 39. ff. de fidejuss. l. 1. C. eod. Tusclus T. 1. Pract:
Cencel: 211. n. 31.

XVI. Q. Quomodo hæ actiones à creditore fidejussori con-
tra debitorem & confidejussores cedi debeant: an in solidum,
an yero pro ratâ & detractâ solventis fidejussoris parte? Resp.
affirmando posterius; quia per epistolam. D. Hadriani introduc-
ctum est, ut fidejussores, qui olim ipso jure in solidum tene-
bantur, non nisi pro virilibus partibus convenientur §. splu-
res Instit: de fidejuss. Hinc etiā patet, cum fidejussor non nisi id,
quod amplius sua parte solvit, repeatat, qvod ita etiā si uni fide-
jussorum solventi & satisfaciensi creditor contra debitorem
aliosque confidejussores omnia sua jura in solidum cesserit,
isthæc cessio eò non extendatur, ut suam quoque debitam
partem, quam creditori solvit, ab alio fidejussore] repetere pos-
sit, sed illa semper excepta est Nov. 4. c. 1. in fin: l. 2. C. de fidejuss.
l. 17. 36. 39. ff. eod. Hering. de fidejuss. part: 3. cap. 27. n. 33. Dav.
Mevius p. 3. decis. 234. n. 6. 7. 8. Struv. Exerc. 47. t. 45. Si tamen
creditor fidejussori soluturo actiones cedere nolit, hic ceden-
darum actionum exceptione tutus est d. l. 17. l. 36. de fidejuss. l. 11.
C. eod: de quo beneficio agit Mevius p. 6. Decis. 125. n. 7. Sande,
d. Tr. c. 6. à. n. 35. ad 42.

XVII. Quæstionis est; An hæc exceptione cedendarum actionum creditor tum à fidejussore repellatur, si ille actiones adversus debitorem aut reliquos fidejussores culpâ vel facto suo amiserit, ut illas jam ampli⁹ cedere nequeat? Affirmatur per expressum tex. in l. 95. §. si creditor, pen: ff. de solut. Si creditor à debito r. culpâ suâ causâ ceciderit: propè est, ut actione mandati nihil à mandatore consequi debeat: cum ipsius viti⁹ acciderit, ne mandatori possit actionibus cedere. (2) ex l. 17. ff. de fidejus. & l. 21. C. eod: (3) quia beneficia nostra alieno facto nobis adimi nō possunt leg. quod nostrum l. non debet 74. ff. de R. I. Mevius part: 6. Decis. 125. n. 2. Sande d. cap. 6. n. 43. Dn. Struv. Ex. 47. t. 45.

XVIII. II. Cogitur quilibet venditor emptori actiones, post venditionem ratione rei venditæ & nondū traditæ ortas & acquistas, tradere, v. g. Si res vendita absq; culpâ venditoris subrepta sit, tum venditor emptori suo vindicationem & condic. rei furtivæ exhibet l. 35. §. 4. ff. de contrah. empt. §. 3. Inst. de empt: & Vend: l. 31. pr. ff. de contr. empt. quia ante traditionem emptor ipse has actiones nō haber, dd. tex. Et quamvis ab initio voluntatis fuerit venditori rem suam vendere l. n. l. 12. C. de contr. Empt: retamen venditæ, necessitatís vinculo astringitur actiones civiles, ejus rei nomine competentes, præstare, per l. s. C. de O & A. l. 17. §. 3. ff. commod.

XIX. III. Heres Ex SC. Trebelliano actionibus cedere cogitur fidei commissario l. 73. ff. ad SCt. Trebell. IV. Quilibet Coheredum factâ inter ipsos divisione, obstrictus est alteri actiones manda-re aut præstare l. 1. §. fin: ff. fam. ercif. V. Creditor soluto pignore cogitur debitori præstare actiones ex pignore acquisi-tas, per l. 13. ff. de Pignor: act: item justo possessori nomen & a-ctionem offerenti cedere tenetur, per l. 19. ff. qui pot: in pignore VI. Procurator debet actione acquisitâ suo cedere domino ex cuius mandato contraxit l. 2. C. per quas pers. cuig. acqui. Exem-pla passim occurrunt (1) in l. 49. §. fin: ff. de a. 2. d. (2) l. 43. ff. Mand: (3) in l. 45. ff. d. t. Plura quideciderat, vid: Joh, à Sande de cœssi act.

act: cap: 6. n. 9. 10. VII. Miner cedat creditori suo actiones, si peccuniam, quam mutuo accepit, egenti debitori iterum eredit l. 27. §. 1. ff. de minor: VIII. In Judicio depositi vel comodati quanquam dolo adversarii res absit, condemnato suc- cuiri solet, ut ei actionibus dominus cedat l. 12. ff. de re Jud. De aliis personis necessario actiones & jura cedentibus, vid: Tusch: I. J. pract: Conclus: 211. per tot.

*XX. De cessi nominis debitore superest quæstio; An hu-
jus consensus requiratur ad ipsam cessionem ut valeat? Negar-
tur, quia negotium solum inter cedentem & cessionarium, non
item inter cessi nominis debitorem agitur. 2. quia debtor no-
vam obligationem non suscipit, sed actio vetus ceditur, quæ
fuit penes cedentem, atque adeo illa invito & ignorantie debi-
tore cedi potest, per l. 3. C. de her: l. act: vend: l. 2. C. de donat:*

*XX. FORMA juris cessi partim etiam consistit in justo
TITULO & CAUSA: quemadmodum enim nuda traditio non
transfert dominium, sed ita, si venditio aut aliqua justa causa
præcesserit, propter quam traditio sequeretur l. 21. pr. ff. de A.R.
D. ita quoq; per nudam cessionem nomen aut actio non ac-
quiritur nisi interveniente justo titulo & causa, quod ad pa-
ret ex l. qui stipendia 9. C. de Procurat: ibi: honesta & verecundia
præcedente causâ mandatas sibi actiones exercuerit, atq; adeo
sine justâ causâ & titulo facta cessio non valet per l. 22. C. Mand:
Tuschust. i. pract: concl. 204. n. 10. lit: C. Berlich: p. i. pract: Concl: 55.
n. 47. Mevius p. IV. Decis: 223. n. 9. Brunemann. de cess. act: c. i. n. 11. 12.*

*XXI. Requisita Titulorum in cessione sunt hæc 1. ut titu-
lisint jure approbati & justi, quales sunt & habentur (1) Datio
in solutum l. 5. C. de exc. rei jud: l. 22. C. Mand: l. 15. §. 8. de rejud. Dav.
Mevius p. IV. decis: 223. n. 3. (2) Titulus legati per l. 15. pr. ff. ad L. Ac-
quil. l. 39. §. 3. ff. de leg: 1. (3) dotis l. 2. C. de O. & A. l. 41. § 3. ff. de jur:
dot. (4) Empti & venditi l. 3. l. 33. C. de donat: l. pen: C. Mand: Ex
hisce titulis cessionarius probare debet suum cedentem jus cea-
dendi*

Iendi habuisse, cum nihil cum effectu cedi possit, quod non
legitimè fuit penes Autorem. Mevius part. 8. Decis. 81. n. 3. 4.

XXII. II. Requiritur, ut titulus revera subsit, & per cessionariū
probetur, quod cessio facta non sit partim ex causa vera, partim
ex causa falsa, per famosissimas Constitutiones Imp. Anast. in l.
22. & 23. C. Mand: quales recensentur in d. d. constitut. Quod in iis
cessio non valeat (1) licet in Instrumento cessionis scriptum sit,
venditionem esse factam d. l. 22. verb: licet in instrumento cessionis
(2) Et licet dicatur pro parte donatum nomen l. 23. in pr. licere
nullipartem &c. (3) Etsi persona interposita, cui dicatur pro par-
te cessum nomen d. l. ult: §. 1. (4) si quis donet in totum, aliquid
tamen recipiat d. l. ult. §. 2. (5) si æquivalens pretium numeratū,
sed cessionario redditum. (6) si quis titulo permutationis pro
nomine cesso speciem det, cuius tamen pretium non est nomi-
ni æquivalens arg: d. l. pen: verb, usque ad ipsam tantum &c. omnes
itaque simulati tituli improbantur, & per d. d. constitut. Imp:
Anast: infringuntur. sunt tamen quam plurimi casus, in quibus
cessiones validæ & permittæ sunt, qvos brevitatis studiø præ-
treo, meque remitto ad B. Brunnum. Com. add. l. 22. & 23. C. Mand.
& Tr. ejus de cess. act. c. 1. n. 26. 27. Meuoch: de præsum: lib. 3.
præs. 129. Tuschus t. 1. pract. Concl. 209. n. 1. per tot. Carpz. p. 2. const.
30. def. 35. Berlich. p. 1. Decis. 32. Et licet callidas ejusmodi cessiones
juramento quis confirmaverit, tamen illud juramentum
non est obligatorium, quia est contra bonos mores c. non est, s. 8.
de R. I. in 6to.

XXIV. III. Requiritur ut actionis cessio tantum valeat,
quoad pretium pro illa revera numeratum d. l. 22. per diversas
verb. usque ad ipsam tantum solutarum peccuniarum quantitatem,
ideoque cessionarius ultra revera solutum pretium & usuras
nihil quicquam à debitore exigere potest. v. g. si quis pro 100.
Imperialibus comparasset nomen 150. Thal. tum cessâ actione,
non nisi centum exigat, quas revera soluit, à debitore cesso.
Introducta est hæc Constitutio Anastasiana in odium lites re-
dimen-

dimentium, & usurariū, ut lītū & causarū intercepto-
ribus & quadruplatoribus spēm lucrī præcideret Imperator, &
cessiones actionum & jurū ita coarctaret, ut in emptōrem
non amplioris summā exactio transferatur, quam efficit solutū
pretii quantitas & usurarū ejus d. l. 22. C. Mand.

XXV. Quā maximē autem inter Dd. controvertitur,
Ad quem illud, quod solutam pretii quantitatē excedit, per-
tineat: An illud cedat lucro cedentis, an vero fisco cedat, an lu-
cro debitoris? Disceptantū quidam id lucro debitoris adscri-
bunt, sed in tantum, prout illud conceditur in §. 1. 2. d. l. ult: C.
Mand: in quā sententiā esse videntur Carpzovius in *juri upr. for.*
Sax. p. 2. c. 30. *def.* 37. Berlich. p. 1. *decif.* 35. n. 4. sed hēc non sub-
sistit propter generalitatem Textus in d. l. ab Anastasio C. Mando.
Verb. omne quod superfluum est, & per fictam donationem transla-
tum in utile esse ex utraque parte, neque ei qui cessit actiones, neque
ei qui suscipere curavit, aliquid lucri fieri vel remanere. Inde 2.
Alii id indistinctè lucro debitoris cedere putant Joh. à Sande
de cēss. act. cap. XI. n. 10. Finckelthul. Obs. 17. Mevius de levame-
inop. Debit. c. 7. n. 21. Richter. Decif. 36. n. 24. Struvius Exer. 23. t. 81.
& huic sententiæ ipse Brunnemann. ad l. ult. C. & in tr. de cēss. act.
c. 1. n. 87. favet tanquam textui convenientiori, quam funda-
tam esse putat in d. l. ult: §. ult. Verb. Et justum quidem fuerat hoc
remedium Debitoribus ab Anastasiis temporibus impertiri. Quod
hēc constitutio in favorem debitorum introducta sit. Sed nec
hēc sententia omnibus placet, ideoque resp. Franzk. l. i. Resol. 9.
n. 23. Non sequitur, si Anastasiī constitutio in favorem debitoris
introducta & lata est, ergo superfluum ipsius lucro cedat, quia
in eo favor satis conspicitur, dum molestiis & vexationibus
cessionari, quas ille forsitan intendebat, liberatur, ut in damno
non sit, ast necesse non est, ut inde in lucro constituatur. Ideoq;
3. Alii id Fisco s. Magistrati applicant propter vetitum fœnum
iniquum, quod crimen publicum est, ideoque publicè vindi-
candum in poenam usurariæ pravitatis. 2. quod alicui impium

Incrum ex delicto non sit concedendum per l. fin. C. dreb. cred:
3. illudq; probatur ex Ord. Polit. zu Frankfurf. de Ao. 1577. et.
von wucherlichen Contracten. Ex hisce & aliis rationibus motus
sue Carpzovius, ut à priori sententia , quam defendit in Ipr.
for. Sax. p. 2. c. 30. def. 37. recesserit , & huic sententiæ adstipu-
latus fuerit in Resp. Elect. lib. 5. Resp. 33. n. 3). Et ita etiam in sum-
mo Tribunali Wismariensi decisum esse, refert B. Mevius part:
III. Decis. 1. per tot. ideoque huic sententiæ non possum refracta-
rius aut contrarius esse.

XVI. Requiritur denique IV. ut titulus, si non expressè
& explicite, tamen implicitè ponatur in instrumento cessionis,
ita ut ex conjecturis iste appareat. Trentacinq. lib. 2. Resol. 2. n. 2.
tit. de Act. Hinc instrumentum , si causam cessionis, quid & ex
qua causa debitum fuerit cessum, non contineat, illud non va-
let. D. Mevius p. IV. Decis. 372. n. 1. 2. & seqq. perindè autem est
sive iste titulus ab initio s. in medio s. in fine ponatur & expri-
matur, dum modo de eo ex instrumento constet. Alexan.
Trentacinqius. c. 1. resol. 2. n. 10. Frantz. lib. 1. resol. 8. n. 8.

XXVII. Instrumentum autem cessionis est vel publicum ,
quod coram Notario & duobus Testibus confectum, vel à Te-
stibus probata fidei subscriptum l. II. in fin. C. qui pot. in pign. Pri-
vatum, quod dicitur scriptura privata, quia privatim illud in-
tercedentem & cessionarium fit, & ex hujus privata scripturæ
seu chirographi possessione cessio præsumitur. Matth. Colerus
Proces. Execut. p. 2. cap. 2. n. 62. Mevius p. I. Decis. 160. n. 3. Hic qua-
ri solet; An cessio jurium & actionum possit absenti creditor i
mediante epistolâ fieri? affirmatur, quia certum est, quod in
contractibus qui solo consensu perficiuntur, absenti omne
jus quæratur, scl. interveniente nuncio l. epistolâ l. 2. §. 2. ff. de
O & A. Sed agit ulterius de hac quæstione Nicol. de Passeribus
descript: priv. l. 3. q. 10.

XXVIII. Notandum quod hodiè ex consuetudine Mer-
cate-

catorum literis & obligationibus vulgaris clausula inseratur;
Allen getreuen Brieffes eishaberem / & hæc more recepto, cessionem inducit, ut ille, qui eam exhibet, petere illud possit, quod in litteris obligatoriis cessum Matth. Colerus *Process. Execut.*: p. 2. cap. 2. n. 80. Trentacinquis lib. 3. tit. de solut. resol. 17. n. 19. hæc enim adjectâ clausulâ, instrumentum in cessionarium conceptum intelligitur. Mevius p. VII. *Decis.* 3n.

XXIX. EFFECTUS juris cessi considerari tripliciter possunt, vel respectu cedentis, vel respectu cessionarii, vel respectu debitoris cessi: proinde opera pretium erit, ut de illis petitissimum juris effectibus quoad has personas seorsim & distinctè quædam subjiciam.

XXX. Effectus juris cessi respectu CEDENTIS in sequentibus consistunt (1) Cedens debet præstare cessionario verum nomen, cuius ille creditor est, & quod cessionarii fieri potest l. 4. de her. l. act. vend: l. 74 §. fin. ff. de Eviçt. Verū autem nomen non dicitur, si illud nō sit certū, liquidum, aut per solutionem sublatū, tum enim obstrictus est cedens ad pretii refusum, & eorum, quæ accepit, restitutionem Carpzov. p. 2. c. 34. def. 27. Vel si nomen cessum sit laceratum aut cassatum nihil agitur arg: l. 57. ff. de contr: empt. Klock. vol. 3. Consil: 108. n. 58. Brunnemann. cent: 3. Decis. 48. n. 4. & 5. Imò si nomen hereditarium in solutum datum, quod verum non repertum s. evictum est, adeoq; quod deficit, ab herede juxta vires hereditatis refundendum est, B. Mevius p. VI. *decis.* 272. n. 6. Idcirco cedens ad verum quidem nomen, sed non ad bonum & exigibile præstandum obstrictus est d. l. 74. § fin: ff. de Eviçt. l. 4. de her. l. act. vend. Ratio hujus rei est, quod ipse cessionarius sibi imputet, se cessum nomen ut idoneum recepisse, ac in conditionem debitoris cessi diligentius non inquisivisse arg. l. 19 ff. de R. l. 1. se fundum C. de Eviçt. Carpzov. p. 2. c. 34. d. 26. Frantzk. in Commen: ad π. tit. de Eviçt. n. 62. Mevius p. 6. *decis.* 272. n. 7. Joh. à Sande d. Tr.

1. Tr. c. 9. Interdum tamen cedens etiam ad bonitatem cessi non minis si ejus interesse obligatus videtur, v. g. si ita conventum fuerit, quod presumitur, si cedens non solum nomen verum sed & exigibile cesserit, & dixerit, securaturum, ut debitor justo tempore ad quod tenetur, & quod cessum praestet B. Meyius p. 3. Decis. 206. per tot. it. p. 1. Decis. 182. n. 2. Idem laudatus Autor in levam. inop. debit. c 7. n. 46. Berlich. p. 2. Decision. 290. n. 6. 7. & seqq. Imò tum quoque, si tale quid actum, ut ex eo evictio boni nominis adpareat l. 11. ff. de act. empt. v. g. Si cedens cessionario persuasit & ut idoneum nomen cessum recipere & falso quid de idoneitate nominis venditi affirmaverit, ad evictionem ratione bonitatis tenetur, ut praestet, quod affirmavit per l. 13. §. 3. ff. de act. empt.: Brunnem. Cent. V. Decis. 22. idem dicendum si cedens solutionem debiti promiserit.

XXXI. (2) Porro cedens rem in obligatione cessam e.g. pecuniariam etiam solvat & tradat, nuda enim chartacea cession non transfert rei cessae dominum, nisi ipsa traditio insequatur, & solutio accedit, quod probat satis clarè l. 20. C. de pac. quod non nudis pactis, sed traditionibus, atque usucaptionibus demum transferantur rerum dominia, uberioris hac dere agit Dav. Meyius part. 7. Decis. 482. n. 1. 2. 3.

XXXII. (3) Cedens quamvis utilem actionem in cessionarium transferat, facta tamen cessione, directam actionem retinet, per l. 3. C. Mand. ibique Brunneman. n. 1. 2. & seqq. quia haec ossibus creditoris inhæret inseparabilis; inde etiam cedens post cessionem, re tamen adhuc integrâ l. 3. C. de novat. nomen cessum ipsem et directa actione petere potest l. 3. C. Mandatis l. 7. C. de her. vel act. vend: l. 4. C. que res obligari possunt. Trentacinquius lib. 3. tit. de solut: resolut: 14. in pr. Christ. Lenzius Tr. de nom. & act. cef. cap. 29. memb. 2. Brunnemann. de cef. act. cap. 1. n. 8. 9. 10. (4) Potest quoque cedens cum debitore cesso re adhuc integrâ transfigere & pacisci l. 3. C. de novat. l. fin. ff. de transact. Brunnemann. cent. 3. Decis. 47. (5) Reverò non amplius integrâ

integrâ h. e. postquam cessionarius ad impleverit tria illa requisita in
l. 3. C. de Novat. unum idemque debitum cedere duobus non potest, sed
si cesserit, prior potior est; Re verò adhuc integrâ duobus cessionariis
si unius ejusdemque nominis cessio facta fuerit, ratione hujus, ille po-
tior est, qui prius denunciavit debitori & præoccupavit; sic enim, qui
prior tempore, potior jure l. 3. C. de Novat: plura hac de re habet Alex.
Trentacinquius lib. 3. Var. resol: 15. tit. de solut.

§. XXXIII. Effectus juris cessi respectu CESSONARII sequentes
sunt: (1) Cessionarius ratione nominis cessi fit procurator in rem suam,
& utramq; actionem, directam tamen excedentis nomine exercere l. 8.
l. fin: C. de her: vel act: vend: utili ex sua persona suoque nomi-
ne intentare potest. l. 2. C. de O. & A. l. 16. ff. de pâct: l. 5. l. 7. C. de her:
vel act: vend: Eckolt ad π tit: de her: vel act. vend. §. 5. (2) Utitur
cessionarius jure cedentis tam activè quam passivè, & ejus personam
representat; ut debitum à debito re exigere vel remittere possit l. 16. ff.
de pâct: latè hoc extendit Tusch. Tom: 1. pract: Conclus: 213. per tot:
liquet inde & hoc, quod cedenti obstat, etiam cessionario noceat. Me-
vius part: 3. deciss: 234.

XXXIV. (3) Cessionarius quidem iterum alteri nomen cedere
potest l. 1. §. 8. l. 5. §. 2. ff. ad SCT: Trebell: ast alter ille cessionarius
non ex jure prioris cessionarii, sed primi cedentis agat l. 1. C. de O. & A.
l. fin. C. si fiscu vel priv. debeat l. pen: C. de H. vel A. V. Mevius part.
8. Decis. 81. n. 1. 2. 3. 4. (4) Cessionarius, qui vice mutua convenitur, op-
ponere potest compensationem ejus debiti, quod in ipsum per cesso-
nem translatum est, per l. 18. ff. de Compensat: dummodo lis contesta-
ta fuerit, & denunciaverit debitori cessionem sibi esse factam l. 3. C. de
Novat l. 55. §. ult. de Procurat: l. 1. l. 6. l. 7. C. de O. & A. Struvius Synt:
jur: Civ. Exer. 21. t. 25. Joh. à Sande de cess. act. cap. 10. n. 12. Hahn ad
Wesemb. tit: de compensat n. X. in fine. Trentacinquius lib. 3. resol: 1. n.
6. tit: de Compensat.

XXXV. Uti (5) cedenti ita & cessionario executivi processus
facultas conceditur adversus suum debitorem, Coler: de Process. Execut: P. 2 cap: 2. n. 69. Mevius part: 6. deciss. 16. (6) Uti autem periculum no-
minis venditi, & ejus pignorum ad emptorem pertinet l. 13. de pignor:
C. hypoth: ita etiam cessi nominis periculum regulariter ad cessionar-
riū spectat, idque probatur ex l. 66. §. 2 ff. de solut: l. 31. ff. de att. emp:
l. 17. in fin: l. 30. ff. de heredit: petit: l. 4 ff. de H. vel A. V. Lenzius de
nom: & att. cessis c. 27. m. 7. n. 2. Berlich: p. 2. Decis: 290. n. 3.

XXXVI. Lubet illam annēdere hic questionem; Si cessionarius cum

Cedente veterē ceditore in uno iudicio concurrat, & velit se potius admitti ad agendum, an in hoc concurso cessionarius cedenti sit praferendus? Resp. quod sic: cessionariuta enim potiorem cedente esse probatur per expressum text: in l. 55. ff. de procurat; ibi Procuratore in rem suam dato, praferendus non est Dominus procuratoris in litem movendam aut pecuniam justiciandam, qui enim suo nomine utiles actiones habet, ritè eas in tendit; insuper illud patet ex l. 18. ff. de pignor: att: l. 18. ff. de Procurat: Alex: Trentacinquiū lib: 3. resol: 29. n. 3. tit: de solut: Joh. à Sande d. Tr: cap: 12. n. 4. s. 6.

XXXVII. Pauca quædam adhuc subijciam de effectibus Juris cessi respectu DEBITORIS cessi (1) Hic enim facta cessione utriusque debitor & cedentis & cessionarii existit, nam cessionarius quoque ejus creditor est, quippe qui ab illo invito pecuniam Jure cesso debitam extorquere potest l. 3. C. de H. vel A. V. l. 12. C. de donat: l. 108. ff. d. V. S (2) debitor impunè cessionario solvere l. 16. s. si cum emptore ff. de pacto & doli exceptione cedentem repellere potest. d. l. 16.

XXXVIII. (3) Cessi nominis debitor, compensationem, quam cedenti opponere potest, rectè etiam cessionario suo obiicit, quia compensatio illa non personæ, sed rei cohæret, si debito annexa est l. 7. ff. de except: arg: l. 4. 5. ff. de compens: solutionisque vicem obtinet l. 12. C. de compensat: Non potest enim creditor alteri cedere actionem debiti, ut in illa compensatio locum non habeat, quâ ipso Jure actio perimitur, si debitor cā uti velit, quia nemo plus Juris in alterum transferre potest, quam ipse habet per l. 54 ff. de R. I. atque hæc sententia communis Dd. calculo est approbata & recepta Alex: Trentacinquiū lib: 3 resol: 1. n. 6. tit: de compens: Matth: de Afflictis decis: 163. n. 5. Mevius part: IV. decis: 140. Joh. à Sande de cess: att: cap: 13. n. 4. Dn. Struyius Synt: Jur: civ. Exerc: XXI. t. 25. n. 6.

XXXIX. Veniunt nunc ea, quæ juri cesso sunt CONTRARIA, per tractanda, & quomodo per ea Jus cессum revertatur & per exceptiones actiones cessæ elidantur, verum cum ex precedentibus hæc maxima ex parte dilucidè patescant, imprimis si illa defumantur (1) à personis cedentium, de quibus t. 13. 14. 15. (2) ratione obiecti à non cessibilibus actionibus & nominibus de quibus t. 10. & 11. (3) vel à forma s. titulis fictis & simulatis de quibus tb 23. 24. 25. actum fuit; ideoque plura de iis hic adducentur, cere lege prohibetur: cum Inaugurales Disputationes pluribus quaternionibus extendere, Statutum Ampliss. Facult: Jur: prohibeat.

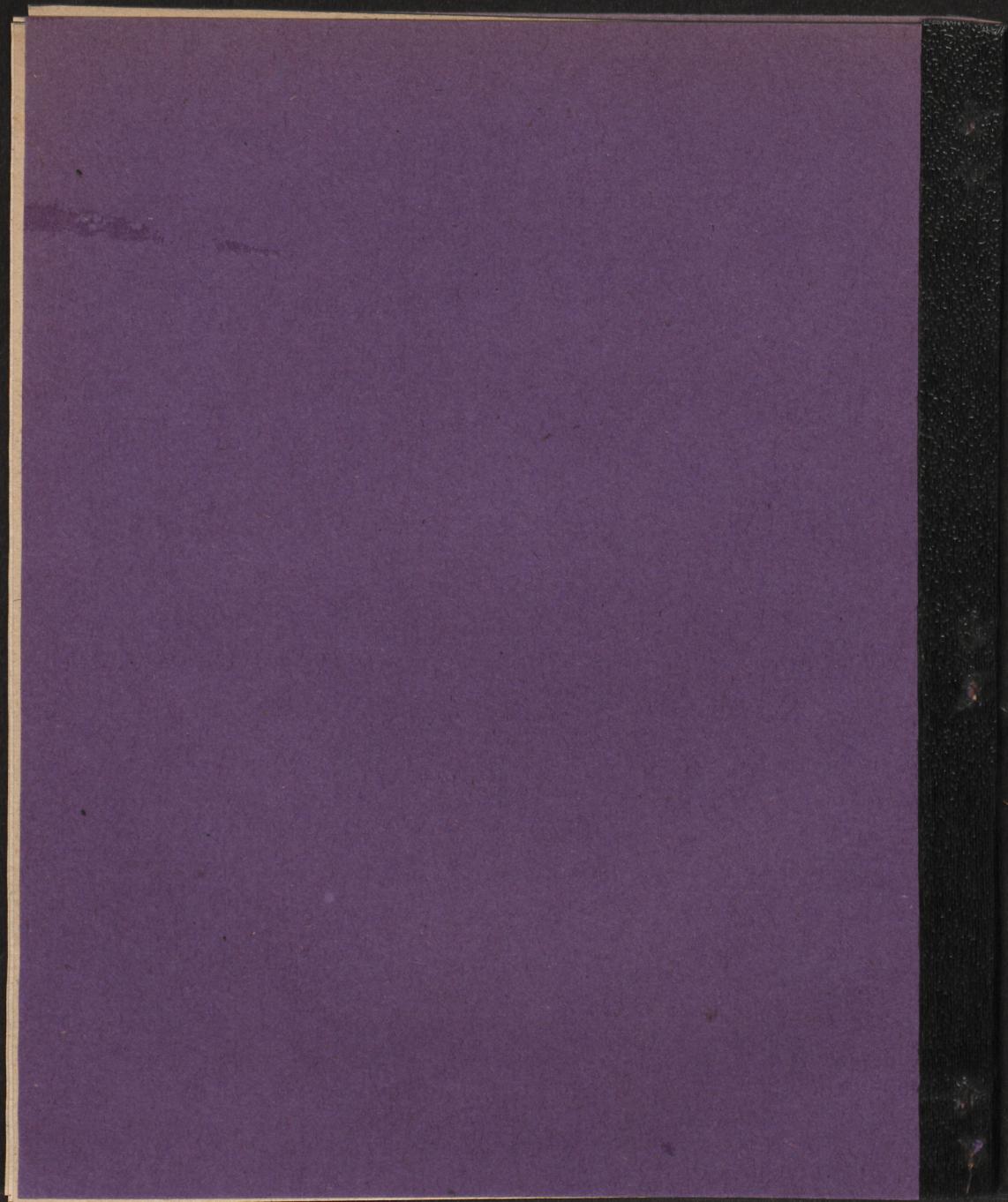
SOLI DEO GLORIA.

Universitäts
Bibliothek
Rostock

[http://purl.uni-rostock.de
/rosdok/ppn741631644/phys_0023](http://purl.uni-rostock.de/rosdok/ppn741631644/phys_0023)

DFG

act: cap. 6. n. 9. 10. VII. Minor cedat si peccuniam, quam mutuo accepit, eredit l. 27. §. 1. ff. de minor: VIII. Immodati quanquam dolo adversarii recuiri solet, ut ei actionibus dominus aliis personis necessario actiones & iuris. I. J. pract: Conclus: 211. per tot.

XX. De cessi nominis debitore ius consensus requiratur ad ipsam cestetur, quia negotium solùm inter cedentes item inter cessi nominis debitorem agnum obligationem non suscipit, sed adfuit penes cedentem, atque adeo illa iatore cedi potest, per l. 3. C. de her: l. act: 7.

XX. FORMA juris cessi partim TITULO & CAUSA: quemadmodum transfert dominium, sed ita, si venditi præcesserit, propter quam traditio sequitur ex l. qui stipendia 9. C. de Procurat: ibi præcedente causâ mandatas sibi actiones sine justâ causâ & titulo facta cessio non. Tuschus t. 1. pract: concl. 204. n. 10. lit: C. Be. n. 47. Mevius p. IV. Decis: 223. n. 9. Brunem.

XXI. Requisita Titulorum in cessione sunt jure approbati & justi, quales sunt in solutum l. 5. C. de exc. rei jud: l. 22. C. Mand: Mevius p. IV. decis: 223. n. 3. (2) Titulus legalis. l. 39. §. 3. ff. de leg: 1. (3) dotis l. 2. C. de dot. (4) Empti & venditi l. 3. l. 33. C. de donis hisce titulis cessionarius probare debet.

B 2

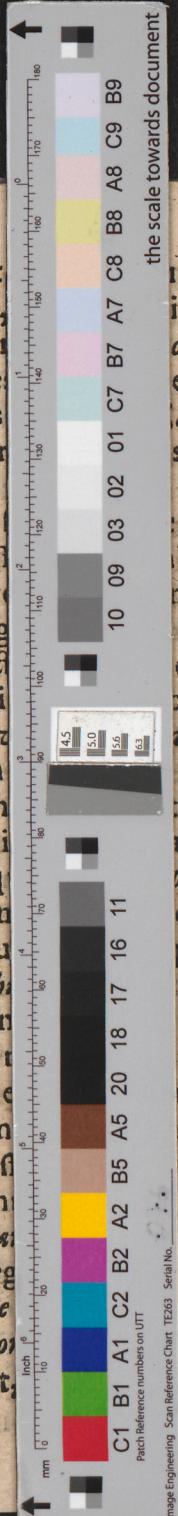

Image Engineering Scan Reference Chart TE63 Serial No. [redacted]

the scale towards document

10 actiones, itori iterum ositi vel com- emnato suc- dere Jud. De s, vid: Tusch: estio; An hu- leat? Negar- narium, non debitor no- ditur, quæ orante debi- tonat: stit in justo traditio non a justa causa or. ff. de A.R. etio non ac- quod ad pa- verecundâ t, atq; adeo 22. C. Mand: act: Concl: 55. Et: c. 1. n. 11. 12. ec 1. ut titu- r (1) Datio rejud. Dav. r. ff. ad L. Ac- 3. ff. de jur: Mand: Ex temjus cea- dendii